

KONCERTNI ATELJE

DRUŠTVO SLOVENSКИH SKLADATELJEV
SOCIETY OF SLOVENE COMPOSERS

ZBOROVSKA GLASBA 2013 DSS

SLOVENSKI KOMORNI ZBOR

Dirigentka: Martina BATIČ

PROGRAM

Vitja Avsec, Ambrož Čopi, Nana Forte, Tomaž Habe,
Jakob Jež, Marijan Lipovšek, Andrej Misson,
Katarina Pustinek Rakar, Rado Simoniti,
Črt Sojar Voglar, Peter Šavli, Matija Tomc

Torek, 12. marca 2013 ob 19.00

Slovenska filharmonija, dvorana Marjana Kozine,
Kongresni trg 10, Ljubljana

Vstop prost - vljudno vabljeni!

WWW.DSS.SI

PROGRAM

Jakob JEŽ

PRIČAKOVANJE (T. Pavček)

Ambrož ČOPI

MOJ PRVI ANGEL (T. Pavček)*

Tomaž HABE

NEKAJ JE V ZRAKU (T. Pavček)*

Solistki:
Renata Veruš Klančič, sopran
Urška Bernik, alt

Črt SOJAR VOGLAR

SVETLA PESEM (C. Zlobec)*

Vitja AVSEC

UPOČASNITEV (T. Pavček)*

Solist:
Robert Kožar, tenor

Marijan LIPOVŠEK

TRIJE SONETI (K. Kovič)

Je ...?

Pan

Oznanjenje

Katarina PUSTINEK RAKAR

PESEM O PESMI (T. Pavček)*

Andrej MISSON

PESEM ŠTIRIH (K. Kovič, C. Zlobec, J. Menart, T. Pavček)*

Solisti:
Katarina Lenarčič in Mateja Langus, sopran
Marta Marolt in Anja Trilar, alt
Robert Kožar in Martin Logar, tenor
Tadej Osvald in Matjaž Strmole, bas

Nana FORTE

KRIŽEMKRAŽEM (K. Kovič)*

Peter ŠAVLI

ZDRAVICA (K. Kovič)*

Matija TOMC

VAŠKE KLEPETULJE (J. Menart)

Rado SIMONITI

PREPROSTE BESEDE (T. Pavček)

Solistka:
Anamarija Lazarevič, sopran

SLOVENSKI KOMORNI ZBOR je bil kot poklicni pevski zbor ustanovljen leta 1991. Do jeseni leta 2009 ga je vodil njegov utemeljitelj dr. Mirko Cuderman. Od sezone 2009/2010 sta ga vodila dirigentka Martina Batič, pomočnica direktorja Slovenske filharmonije za zbor, in Steffen Schreyer, ki je bil od leta 2009 do izteka sezone 2011/2012 zborov šef dirigent. Z novo sezono 2012/2013 je funkcijo umetniškega vodje in pomočnice direktorja za zbor v celoti prevzela Martina Batič.

Ta 40-članski zbor je od leta 1998 del Slovenske filharmonije in ima v vsaki sezoni povprečno 35 koncertov. Njegove osrednje naloge so predvsem izvajanje glasbe a cappella, največ v Vokalnem abonmaju, ter vokalno-instrumentalne glasbe z orkestrom Slovenske filharmonije in drugimi slovenskimi ter tujimi orkestri, pa tudi snemanje zborovske glasbe. S Slovenskim komornim zborom so poleg nekaterih slovenskih dirigentov sodelovali tudi številni priznani tuji (G. Theuring, T. Kaljuste, V. Kranjčević, H. Leenders, W. Seeliger, E. Ericson idr.). Gostje zbora so bili tudi številni znani slovenski in tuji pevci solisti.

Na svojih koncertih je Slovenski komorni zbor ponovno obudil veliko del slovenskih skladateljev ali prvič izvedel nova, številne skladbe iz zakladnice evropske zborovske glasbe pa je občinstvu predstavil prvič. Zbor je veliko snemal, posebej zajetna je njegova diskografija, saj šteje več kot osemdeset plošč v zbirkah

Musica sacra Slovenica in Slovenska zborovska glasba z antologijskim izborom naše zborovske glasbe, sakralne in posvetne. Nastopa tudi na koncertih in festivalih v Italiji, Avstriji in Nemčiji, na Hrvaškem, Nizozemskem in Madžarskem, posebej tesno je sodeloval s festivalom Varaždinski baročni večeri. Slovenski komorni zbor je dobitnik več uglednih umetniških priznanj in nagrad, leta 2006 je prejel Poveljo Republike Hrvatske za dolgoletno sodelovanje na Varaždinskih baročnih večerih.

Martina Batič prihaja iz Ajdovščine. Po ljubljanski orglarski šoli in diplomirala iz glasbene pedagogike na Akademiji za glasbo v Ljubljani je študirala zborovsko dirigiranje na Visoki šoli za glasbo v Münchnu in diplomirala v razredu Michaela Gläserja, leta 2005 pa z odliko sklenila podiplomski študij. Izpopolnjevala se je na več mojstrskih tečajih doma in v tujini. Kot pianistka je sodelovala s pevci in na tekmovanjih prejela več nagrad (Chemnitz, Meran), kot zborovodkinja pa z več vidnimi slovenskimi zbori. Od leta 2004 je bila pet sezon vodja zbora Opere in baleta SNG Ljubljana. Projektno sodeluje z vidnimi slovenskimi zbori, tudi s Komornim zborom RTV Slovenija in Komornim zborom Ave, večkrat je bila sodirigentka Slovenskega otroškega zbora. Pogosto sodeluje v žirijah slovenskih in mednarodnih zborovskih tekmovanjih ter je cenjena predavateljica na zborovodskih šolah in tečajih ter pevskih tednih doma in v tujini. Jeseni 2006 je v Stockholmu na uglednem mednarodnem tekmovanju dirigentov Nagrada Erica Ericsona (Eric Ericson Award) prejela prvo nagrado, ta pa ji je odprla pot do najkakovostnejših poklicnih zborov. V zadnjih sezonah je dirigirala zboru Bavarskega radia, Vancouvorskemu komornemu zboru, Stuttgartskem vokalnem ansamblu, dvakrat Komornemu zboru Švedskega radia in Komornemu zboru Erica Ericsona na slavnostnem koncertu ob 90-letnici skladatelja

Ingvarja Lidholma. Od septembra 2009 je Martina Ba-
tič umetniški vodja Slovenskega komornega zbora in
pomočnica direktorja Slovenske filharmonije za zbor.

dosega z včasih nenavadnimi, a originalnimi kombina-
cijami vokala in instrumentalna. Pri izbiranju besedil za
svoje vokalno-instrumentalne kompozicije rad poseže
tudi v slovensko kulturno zgodovino.

PRIČAKOVANJE

Zborovska dela Jakoba Ježa so v svoji preprostosti po-
gosto dosegljiva najširšemu krogu slovenskih zborov.
Taka je tudi skladba *Pričakovanje* na besedilo Toneta
Pavčka. Besedilo ima neko splošno ne zgolj zasebno
sporočilnost, kar sploh ustreza skladateljevim glasbe-
no estetskim nameram.

Tomaz Habe

6 ... O SKLADATELJIH IN NJIHOVIH DELIH

Jakob JEŽ (1928)

je končal študij glasbene zgo-
dovine leta 1954, ob tem pa je
študiral kompozicijo pri Marijani
Lipovšku in Karlu Pahorju. Ves čas
je poklicno deloval v glasbenem
šolstvu. Bil je profesor na Pedagoški fakulteti Univerze
v Ljubljani. Med večjimi vokalno-instrumentalnimi deli
izstopajo kantate *Do fraig amors* (1968), *Brižinski spo-
meniki* (1971) in *Pogled zvezd* (1974), sicer pa je avtor
številnih vokalnih in komornih del, ki odražajo visoko
umetniško vrednost. Znatnejši del svojega ustvarjanja
je posvetil zborovski glasbi za otroške, mladinske in od-
rasle zборе. V njegovem ustvarjanju je čutiti tesno na-
vezanost na Kogoja, katerega zapuščino je pripravljal
za tisk. Kot skladatelj srednje generacije predstavlja
samoniklo osebnost, ki se sicer naslanja na sodobne
kompozicijske vzore, vendar jih podreja svojim lastnim
vsebinsko-izraznim vzgibom. Izredne zvočne učinke

Ambrož ČOPI (1973)

Rodil se je v Bovcu. Na ljubljanski
Akademiji za glasbo je diplomiral
iz kompozicije v razredu Dane-
ta Škerla, podiplomski študij pa
zaključil v razredu Uroša Rojka.
Njegove skladbe so bile nagrajene na različnih skla-
dateljskih natečajih. Predstavljene so na avtorskih zgo-
ščenkah *Lirični akvareli* (APZ Tone Tomšič, dir. Stojan
Kuret) in *So ptičice še snivale* (Čarniče, dir. Stojan Kuret)
ter različnih zgoščenkah domačih in tujih zborov. Za
svoje dosežke je v času študija (leta 1995) prejel nagra-
do Mladi glasbenik, leta 1997 pa Prešernovo nagrado
Univerze v Ljubljani. Po zaključeni diplomi se je sprva
zaposlil na Srednji glasbeni in baletni šoli v Ljubljani,
od leta 1999 pa poučuje strokovne glasbene pred-
mete na umetniški gimnaziji v Kopru, vodil pa je tudi
Komorni orkester »Vladimir Lovec«. Za dosežke z Aka-
demskim pevskim zborom Univerze na Primorskem,
katerega vodi od 2004, je bil nagraden z Zlato plake-
to Univerze na Primorskem, vodil pa je tudi Komorni
zbor Nova Gorica, MePZ Obala Koper in Komorni zbor
Iskra Bovec. Z zbori je prejel devet zlatih plaket na dr-
žavnem tekmovanju ter deset prvih mest in več zlatih
priznanj v tujini.

MOJ PRVI ANGEL

Pesniška zbirka Angeli Toneta Pavčka me je navdahnila in nagovorila. Misel, da je ob nas vedno nekdo, ki bedi nad našim početjem, nas vedno spremlja. Pavček je dal to vlogo angelom. Ob prebiranju pesmi, mi je postala ideja ljuba. S posebnim pričakovanjem, kako bodo zabrnele besede v moji glasbeni pripovedi, sem se lotil projekta. Prva v ciklu Angeli se je zčila na papir neobremenjeno, kot da bi me nekdo nagovoril in vodil. Kot tako, spontano, nežno, barvno bogato jo ponujam izvajalcem in publiki v dar. Takšnega, kot sem sprejel tudi sam.

Tomaž HABE (1947)

je po študiju violine (L. Pfeifer) in teoretičnega oddelka (J. Gregorc) leta 1970 na Akademiji za glasbo končal študij kompozicije pri B. Arničju in L. M. Škerjancu ter dirigiranje pri dr. D. Švari. Od leta 1970 do 1972 je nadaljeval podiplomsko izobraževanje pri prof. L. M. Škerjancu in U. Kreku. Odtlej je deloval v glasbenem šolstvu. V letu 2002 mu je senat Akademije za glasbo podelil priznanje pomembnih umetniških del na področju kompozicije. Za dosežke na področju pedagoškega dela je bil nagrajen z Nagrado RS za področje šolstva za leto 1997. Je član in predsednik številnih komisij in združenj, med drugim tudi član upravnega odbora Društva slovenskih skladateljev, vodja zborovske sekcije in urednik zbirke Ars Slovenica. Njegov skladateljski opus obsega nad 380 del: simfonična dela, komorna dela, šest zbirk za otroški zbor, tri zbirke za mešane zборе, skladbe za pihalni, harmonikarski ter mandolinski - tamburaški orkester.

NEKAJ JE V ZRAKU

V mojem opusu je kar nekaj del, katerim je bila navdih Pavčkova poezija: otroški zbori, trije mladinski, ciklus samospjevov Upočasnitve in ciklus mešanih zborov Kamen. Ker sva s pesnikom prijateljela, me je njegova

smrt zelo prizadela. V njegov spomin sem za koncert zborovskih novitet predlagal skladateljem naj za peti, bienalni koncert uglasbijo njegovo in poezijo treh njegovih prijateljev – Pesmi štirih.

Sam sem izbral Pavčkovo besedilo starejšega datuma, ki sem ga hranil v mapi pesmi, ki čakajo na uglasbitev. Mešani zbor *Nekaj je v zraku* po daljšem uvodnem delu preide v razgibani »čuti se, slutik«. Osrednji spevni del je durovski, pomladni »kot vonji cvetic« in mološki »odsev v človeških očeh«. Sledi ponovitev začetne glasbene misli, z večnim vprašanjem »Je to pesem skrivnostni navdih, njen dih ali vzdih?«.

Črt SOJAR VOGLAR (1976)

je leta 2000 diplomiral iz kompozicije in glasbene teorije na Akademiji za glasbo v Ljubljani v razredu prof. Marka Mihevca. Pri njem je nadaljeval podiplomski študij in leta 2004 magistriral. Na Konservatoriju za glasbo in balet v Ljubljani poučuje glasbeno teoretične predmete, kot habilitirani docent pa tudi na Akademiji za glasbo v Ljubljani. V letih 2002 - 2010 je bil tajnik Društva slovenskih skladateljev. Je umetniški vodja *Glasbenih popoldnevov z Antonom Lajovcem*, ki se odvijajo vsako leto decembra na Vačah pri Litiji. Črt Sojar Voglar sodi med najvidnejše slovenske skladatelje mlajše generacije. Do sedaj je ustvaril več kot 150 skladb na področju orkestralne, komorne, instrumentalne-solistične in vokalne glasbe, piše pa tudi scensko, filmsko in plesno glasbo ter ustvarja priredbe vsakovrstnega žanra. Njegova glasbena dela doživljajo praizvedbe in številne ponovitve na vseh najpomembnejših koncertih in festivalih v Sloveniji in številnih tujih državah (Hrvaška, Srbija, Makedonija, Bolgarija, Avstrija, Italija, Češka, Nemčija, Romunija, Španija, Švedska, Estonija, Velika Britanija, ZDA, Brazilija, Nova Zelandija in Južna Koreja). Kot najpomembnejše vzore priznava sodobne skandinavske, baltske in francoske skladatelje, v svojih delih pa rad uporablja bogastvo tonskih in zvočnih

barv ter kontraste med kompleksnostjo in preprostostjo, vse skupaj pa začini z mladostno energijo, s čimer dosega pri poslušalcih močan odziv.

SVETLA PESEM

Zborovska glasba mi je vedno bližje, saj sem z rahlimi presledki že skoraj sedem let aktiven pevec v zboru Sv. Nikolaja iz Litije. Čutim, da vse bolj razumem človeški glas kot izpovedno sredstvo skozi uporabo različnih glasbenih sredstev, ki pa so gotovo dostopna vsakomur. Že dalj časa pa sem si tudi želel uglasbiti besedilo Cirila Zlobca, s katerim sva si že osem let soseda. Tega mu sicer nisem povedal - naj bo presenečenje!

Vitja AVSEC (1970)

Slovenski skladatelj in akademski glasbenik. Rojen v Ljubljani, leta 1970. Osnovno glasbeno izobrazbo si je pridobil v Medvodah, šolanje pa nadaljeval na Srednji glasbeni in baletni šoli v Ljubljani, na oddelku za Harmoniko in oddelku Splošne smeri. Na ljubljanski Akademiji za glasbo je z odliko diplomiral leta 1994 v razredu prof. Danijela Škerla. Ukvarja se s komorno, orkestralno, gledališko in zborovsko glasbo, občasno pa pri različnih projektih sodeluje tudi kot harmonikar ali pianist – improvizator. Med pomembnejšimi dosežki velja omeniti tretjo nagrado na Tretjem mednarodnem zborovskem natečaju akademskega pevskega zbora Tone Tomšič (1997), avtorski večer v Cankarjevem domu ter prvo mesto na razpisu za mladinsko in otroško opero (SNG Maribor 2009). Od leta 1994 je poučeval Harmoniko na glasbeni šoli Franca Šturma, od leta 1999 pa deluje kot profesor strokovno - teoretičnih predmetov na Konservatoriju za glasbo in balet v Ljubljani.

UPOČASNITEV

Pri komponiranju Pavčkove pesmi *Upočasnitev*, sem skušal oblikovati glasbeno govorico, ki bi bila pesmi

primerno podrejena, da bi ostalo besedilo vseskozi razumljivo in bi bil slišen vsak, še tako droben besedni pomen. Glasba poskuša so-pripovedovati in sooblikovati zgodbo, ki spregovori o večnem in minljivem. Zgodbo, ki v mirnem pričakovanju zre v prihodnost in s slutnjo že naznanja sporočila od tam čez, od onstran.

Od nekdaj sem občudoval Pavčkovo pokončno držo, njegovo blagozvočno govorico, jezik v najžlahnjejši podobi. Jezik, ki ga lahko govori in pesni le kdor mu je popolnoma predan. Njegova predanost Slovenstvu in naši zemlji, vse njegovo pesniško in intelektualno delovanje ne bo nikoli pozabljeno.

Ta uglasbitev je moj skromen poklon klasiku Tonetu Pavčku.

Marijan LIPOVŠEK (1910-1995)

slovenski skladatelj, pianist in pedagog. Glasbeni konservatorij (kompozicijo in klavir) v Ljubljani je končal leta 1932, izpopolnjeval pa se je v Pragi, pri skladatelju Josefu Suku in Aloisu Hábi.

Lipovšek je bil vsestranski človek. Poleg skladateljskih in pianističnih dejavnosti, po katerih je najbolj prepoznaven, je bil še urednik, predavatelj, pedagog, prevajalec, kritik, publicist, esejist, fotograf in alpinist.

V skladateljskem smislu je predstavnik slovenske neoklasicistične smeri, kot izvrsten pianist pa je bil najbolj opažen kot spremljevalec svoje hčerke, svetovno znane mezzosopranistke Marjane Lipovšek. Za svoje vsestransko glasbeno delo je leta 1974 prejel Prešernovo nagrado.

TRIJE SONETI

Tehtni soneti Kajetana Koviča so izzvali adekvatno glasbeno podobo ustvarjalca – skladatelja Marijana Lipovška. Skladatelj je zapisal: »Prvi, skoraj bi rekel nadaljevanje znane Prešernove *Kar je, beži* ... Druga dva soneta sta v močnem medsebojnem vsebinskem nasprotju. Skoraj bi rekel, da govorita o nadzemski in

zemski ljubezni in nikoli še nisem naletel na lepšo, čistejšo toda realistično podobo principa brezmadežne device, kakor je prvi od teh dveh sonetov. In njegovo nasprotje – poganski vrtinčasti ples Satirov in pastiric, ki jih omamni zvok Panove piščali žene v brezumno naslado«. Lipovšek v glasbenem izrazu ostaja zvest svojim zvočnim podobam, brez eksperimenta v zelo zahtevnem zborovskem stavku, v prosti tonalnosti (svobodni tonalnosti).

Tomaž Habe

Katarina PUSTINEK RAKAR (1979)

je končala študij kompozicije na Akademiji za glasbo v Ljubljani. Trenutno poučuje strokovno-teoretične predmete na Konservatoriju za glasbo in balet v Ljubljani. Njen skladateljski opus obsega zborovske, solistične in komorne skladbe, skladbe za otroke ter skladbe za Orffov instrumentarij, pa tudi večja dela za pihalni in simfonični orkester.

PESEM O PESMI

V skladbi *Pesem o pesmi* sem poskušala prikazati in opisati svoje občutke, kako nastaja pesem, skladba ... To besedilo me je pritegnilo zato, ker poet tako dobro opisuje rojevanje nekega umetniškega dela: iz nič do poizkusov, preko bolečine do upanja. Trudila sem se preliti Pavčkove besede v glasbo, jim vdahnila barve, življenje, poudariti njihov pomen in sporočilo. In tako je eno umetniško delo spodbudilo rojstvo novega.

Andrej MISSON (1960)

je slovenski skladatelj, čembalist, glasbeni teoretik, zborovodja, organist in izredni profesor za glasbenoteoretične predmete na Akademiji za glasbo.

Leta 1987 končal študij kompozicije in dirigiranja na Akademiji za glasbo, pod vodstvom Daneta Škerla in Antona Nanuta, pa tudi magistriral (1995) in doktoriral (1997) na isti ustanovi. Komponira sakralne in sekularne kompozicije za različne zasedbe.

PESEM ŠTIRIH

Glasba je svet, v katerem lahko ustvarimo marsikaj takega, česar v stvarnosti ni; v njem pesmi štirih lahko povežem v eno samo pesem štirih. Nosilka štirih tem, zlatih v eno, je kapljica, *kapljica spomina* (Kovič), *drobna kapljica* (Zlobec), *kapljica iz višin* (Menart), *srebrna kapljica* (Pavček), ki se je v štirih pesmih, štirih zgodbah, štirih svetovih pri vsakem utrnila nekoliko drugače. Na njih sem zgradil svojo pesem, upam, da dovolj zvočno in glasbeno zanimivo. V svoji kritiki o zbirki *Pesmi štirih* je Janko Kos zapisal, da *štirje pesniki niso revolucionarni, prelomni in ne novotarski*; kot bi zapisal misel tudi za mojo glasbo. Upam, da bodo v njej lepo zazvene, se zvočno izkapljale pesmi naših štirih pesnikov. *In še verjameš, da se bo utrnila ti tista sreča, ki si jo želiš* (Tone Pavček) ...

Nana FORTE (1981)

Skladateljica Nana Forte izhaja iz skladateljske šole ljubljanske Akademije za glasbo oz. iz razreda prof. Marka Mihevca. Podiplomsko se je izpopolnjevala na Visoki šoli za glasbo »C. M. von Weber« v Dresdnu pri prof. L. Voigtlaenderju in na Univerzi umetnosti v Berlinu, kjer je v juliju 2009 z odliko zaključila mojstrski študij v razredu prof. W. Zimmermanna. Po zaključenem študiju v tujini se je vrnila v Slovenijo, kjer uspešno nadaljuje svojo umetniško pot. Njen dosedanji opus obsega predvsem solistična, komorna, vokalna in vokalno-instrumentalna dela. Sodelovala je v več izbranih pevskih zborih, prav zato je kot skladateljica že od zgodnjih opusov tesno povezana s človeškim glasom. Njene skladbe doživljajo izvedbe širom Evrope, predstavljene

so bile na različnih koncertih in mednarodnih festivalih, ter bile predvajane na različnih evropskih radijskih postajah. Nekaj njenih skladb je izšlo na zgoščenkah in bilo natisnjenih v različnih publikacijah.

KRIŽEMKRAŽEM

Skladba je napisana na besedilo pesmi *Križemkraž*, pesnika Kajetana Koviča. Pesem je s svojo ritmično in vsebinsko zasnovno takoj ponudila idejo, da zapišem neke vrste kanon. Skladba je sestavljena iz dveh delov, v prvem se predstavijo posamezni krajši, malo spremenjeni motivi kanona in celotni tekst, v drugem delu pa kanon zazveni v celoti in se zaključi s kodo. Zbor naj bi skušal doseči izvedbo v čim hitrejšem tempu, kar pa je zaradi obilice teksta, kar precejšen izziv.

Peter ŠAVLI (1961)

je diplomiral iz glasbene pedagogike (1985) in kompozicije (1988, prof. A. Srebotnjak), na Akademiji za glasbo v Ljubljani. Sledila je Umetniška diploma na univerzi Yale v ZDA (1993 - 1995, študij z J. Druckmanom, M. Bresnickom, A. Daviesom in A. Fortejem) in Doktorat iz glasbenih umetnosti na univerzi Cornell v ZDA (1995 - 1999, študij s S. Stuckyem in R. Sierro). Izpopolnjeval se je tudi pri B. Ferneyhoughu. Na Univerzi Syracuse je leta 1999 kot gostujoči predavatelj predaval glasbeno teorijo. Osvojil je nagrade Bradley Keller, Blackmore Prize, Nagrado Umetniškega sveta Cornell in nekaj slovenskih nagrad. Leta 1999 je na Cornelli obranil doktorsko tezo »Harmonska gostota pri Messiaenu«. Kot teoretik deluje na področjih teorije setov in schenkerjanske tonalne analize. Izdal je dve zgoščenci za otroke pri Nika records in izvedel več projektov za otroke in mladino. Pri Edicijah DSS je izdal tudi avtorsko zgoščenko *Devant une neige*. Njegovo glasbo tiskajo Edicije DSS. Šavlijeva glasba obsega razne sestave in orkestre, med njimi koncerte za saksofon, kitaro, violino, marimbo, klavir in kvartete za

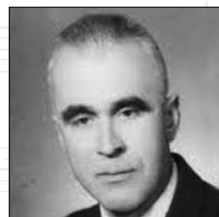
saksofone, kitare, flavte in godala, scensko in vokalno glasbo. Nosi naslov docenta na Akademiji za glasbo v Ljubljani in predava solfeggio na Srednji glasbeni in baletni šoli v Ljubljani. Katalog Šavlijevih del je na naslovu www.dss.si.

ZDRAVICA

Tokrat vstopam v poezijo ob briljantnih verzih mojstra Koviča. Poezija je kot vesolje, vsaka pesem je osončje in beseda je planet. Zlogi s svojo melodijo so kot lune, ki določajo kozmični red naše lepe slovenske besede. Kovičeva Zdravica nam naslika par moškega in ženske v brezbriznih trenutkih ob pijači z živo glasbo romskega muzikanta. Ob vsakem kozarcu postane skupna prihodnost para manj gotova. Zato prešerno vabi k novemu kozarcu, kot, da par živi samo ta dan, kot, da te trenutke nekoč lahko zalijejo solze. Naj se sliši klokotanje pijače, naj violinist še eno zaigra, na zdravje!

Matija TOMC (1899-1986)

slovenski skladatelj in duhovnik. Od leta 1930-45 je služboval kot profesor na Klasični gimnaziji v Šentvidu pri Ljubljani, od leta 1945 pa kot profesor na Klasični gimnaziji v Ljubljani. Po upokojitvi je opravljal dolžnosti župnika v Domžalah. Njegovo glasbeno delo je sila raznoliko: od maš, različnih skladb za liturgične potrebe za različne sestave od mešanih, moških, ženskih zborov, do skladb za otroške zборе. Leta 1947 je napisal opero *Krst pri Savici*, ki je na premierno koncertno izvedbo čakala 45 let. Od večjih del je napisal še 7 kantat, ki so pretežno cerkvenega značaja. Najpomembnejši sta *Križev pot* (1942) in *Stara pravda* (1956). Tomc se je zapisal v spomin slovenskega naroda kot zborovski skladatelj. Napisal je več kritik in razprav o slovenski glasbi ter tudi o problemih v organistiki.

VAŠKE KLEPETULJE

Vaške klepetulje so dobile pobudo v šaljivem Menartovem besedilu; škripanje ročaja »šterne« in kemblja zvonika je Matiji Tomcu nudilo možnost ostinatnega melodičnega ponavljanja, ki je tipično za Belo krajino (Tomčev rojstni kraj). Navidezno tridelno skladbo z vmesnim solističnim delom smiselno stopnjuje do tritonusnega cigu cig (vrh) in umiri z začetno motiviko.

Tomaž Habe

Rado SIMONITI (1914-1981)

Slovenski skladatelj in dirigent. Diplomiral je leta 1937. Nato je dve leti deloval v Splitu, med 1939 in 1943 pa je bil vodja zboru v ljubljanski Operi. V tem času je študiral kompozicijo in dirigiranje. Leta 1943 je odšel k partizanom, kjer je prevzel vodstvo zboru primorskih Slovencev (kasneje preimenovan v Zbor Srečko Kosovel). Po letu 1945 je deloval kot dirigent v ljubljanski Operi. Leta 1949 je kot dirigent zboru Slovenske filharmonije prejel Prešernovo nagrado. Kompozicijska bera Rada Simonitija znaša okrog 600 najrazličnejših del.

PREPROSTE BESEDE

Skladba je napisana v tipičnem Simonitijevem tonalno obarvanem zvočno polnem slogu, z bogatimi agogičnimi in dinamičnimi razponi. Verno sledi pesnikovemu besedilu. Tako kot v drugih Simonitijevih zborih je tudi tu pomemben solistični glas, ki ustvarja poseben senitment oziroma vzdušje, ki se v dialogu staplja z zborovskim zvokom.

Tomaž Habe

NOCOJŠNI VEČER SO OMOGOČILI

Ministrstvo za izobraževanje, znanost, kulturo in šport
Republike Slovenije

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA IZOBRAŽEVANJE,
ZNANOST, KULTURO IN ŠPORT

Mestna občina Ljubljana

Mestna občina
Ljubljana

Slovenska filharmonija

Slovenska
filharmonija
Academia
philharmonica

NAPOVEDUJEMO

POGOVORI S SKLADATELJI

POGOVORI S SKLADATELJI

DRUŠTVO SLOVENSkih SKLADATELJEV
SOCIETY OF SLOVENE COMPOSERS

Skladatelj: Jakob JEŽ

Pogovor vodi: dr. Sonja Kralj Bervar

Sreda, 20. marca 2013 ob 18.00, Ljubljana
Osterčeva soba Društva slovenskih skladateljev

SLOVENSKI SKLADATELJI MLADIM

NOČ SLOVENSkih SKLADATELJEV

DRUŠTVO SLOVENSkih SKLADATELJEV
SOCIETY OF SLOVENE COMPOSERS

**TASF – Trobilni ansambel
Slovenske filharmonije**

PROGRAM

Alojz Ajdič, Pavel Dolenc, Tomaž Habe,
Robert Kamplet, Igor Krivokapič, Milko Lazar,
Emil Spruk

Četrtek, 4. aprila 2013 ob 16.00

Slovenska filharmonija, dvorana Marjana Kozine
Kongresni trg 10, Ljubljana

Nocoj predstavljene novonastale skladbe so v obliki
notnih zapisov na voljo pri založbi Edicije DSS.
Naročila na:

E: arhiv@dss.si
T: 01 241 56 68
www.dss.si

Ed. DSS 2045
ISMN 979-0-709036-71-4

INFORMACIJE

Društvo slovenskih skladateljev
Trg francoske revolucije 6/l, Ljubljana
Telefon: 01/241 56 64, 041/562 144
Elektronska pošta: koncert@dss.si
www.dss.si

